

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Religiosus cetera negligens, ob injurias condonatas, iudicium Dei
euadit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

æternum nulla amplius apud posteros superet memoria, volo, imperoque tibi, vt siquid domi superest chartularum, quo propagari tragediæ, quâ perfuncti sumus feliciter, possit catastrophe, id omne actutum flammis, si tua tibi salus cordi est, aboleas: Ac caue deinceps interpellandum me putes, nisi si quæ suggeres, quæ cum ciuium meorum commodis coniuncta fuerint, quæque à te ad me delata esse sibi iucunda ac grata existere gratulabundi contestentur. His dictis exautoratum officio à se dimisit, spe suâ nimio pere falsum, quâ, vt vultures prædæ partem captant ex cadaueribus, confidebat si peremptorum bona fisco addixisset princeps, non contemnendâ eorum parte se quoque aspersum iri. Plerumque enim spe aliqua lactantur delatores. At verò vbi per urbem increbuit pulcherrimum istud Principis facinus, adeò reorum animos, qui vel suâ sententia capite se plectendos negare non poterant, inexpectata clementia permouit, vt nemini iam quàm Herculi vellent meliùs, atque adeò parum se gratos, & obsequiosos interpretarentur futuros, si vel sanguinem in eius gratiam profunderere non dubitarent. Quòd si dux se pestilentis illius suffurronis hortatibus ad sæuitiam suisset exacerbari, quâ re nisi lugubri ululatu, auersis à se cæterorum mentibus & sexcentis alijs urbem calamitatibus impleuisset? cum nunc vniuersos summam dederit in lætitiã, beneuolentiã sibi adiunxerit singulari, vt eum vnicè diligerent, & inconuulsam præstarent fidem, nec Herculi modò Patri obtingeret hæc felicitas, sed in nepotibus quoque hodie perseueret, ac perennet.

Hunc patientia, mansuetudo, & clementia fructum protulit apud mortales, vt non tantum Herculis nomine dignus esset Princeps, qui hæreditate, patriaque sede & dignitate, per summam iniuriam priuatus, ac postea etiam armis appetitus, veniam dedit rebellibus; sed etiam mirè sibi omnium animos conciliaret, atque ex hostibus amicos, ex seditiosis pacatos, ex immorigeris homines frugi, & quales esse oportet ciues, faceret. Numquam ita floruisse, si de honore, deque potestate deiectus non fuisset. Vtiliter iactatus est, vt per magna pericula perueniret ad magnam securitatem. Longè autem maior securitas fuit alterius, de quo Anastasius Episcopus Antiocheus cognomento Sinaita in oratione

IX.

tione

Ex Anastasio
eandem ex
scripsit Card.
Baron. tom.
8. An. Christi
1599.

tione de sacra synaxi, quam Achilles Statius Lusitanus in Latinum à se conuersam sermonem obtulit Gregorio XIII. Pontifici Maximo Anno Christi 1579. in qua oratione hanc historiam his verbis refert. *Vir unus ex ijs qui monachali insigniti sunt schemate, cum negligentissime per summum otium vitam suam omnem egisset; ea qua esset ad mortem, infirmitate cœpit infirmari. Cumq; iam ultimum spiritum duceret, suam ipsius mortem nequaquam perhorrescens, summam voluntate, magnaq; cum gratiarum actione exolutus vinculis excedebat. Ad quem assidentium Patrum unus: Frater, inquit, persuasum tibi habeto, & putasse nos, & vidisse summam negligentiam, animiq; remissione vixisse te utiq; ad hoc usque tempus: & unde hac tibi nunc tanta securitas, id verò omnes nescimus. Cui respondit Frater: Est ita omnino, Patres, vitam per summam negligentiam duxi: sed Angeli Dei eadem hac ipsa hora peccatorum meorum ad me chirographon attulerunt, cumq; ea qua fecissem postquam saculo renuntiassem peccata legissent, numquid agnoscerem, rogauerunt. Quibus ego: Maxime verò, inquam, agnosco: sed idem ex quo renuntians saculo, vitamq; instauram monasticam, nec iudicari quemquam, nec ab ullo mihi factam iniuriam meminisse volui. Igitur Domini verba ad me quoq; pertinere opto & oro, qui dixit: Nolite iudicare, & non iudicabimini: & dimittite, & dimittetur vobis. Qua postquam Angelis dixi, chirographon peccatorum meorum considerunt: & inde nunc summam cum latitudine & securitate proficiscor ad Dominum. Hac ubi frater ille narrauit Patribus, Domino in pace spiritum reddidit, magnaq; astantibus edificationis utilitatisq; causa & auctor extiruit. Est nunc aliquis, & conqueratur de Deo permittente, vt homines spernantur, iniurijs, contumelijs, sexcentis despectibus obruantur; hæc omnia seges sunt patientiæ, gloriæ, & coronæ cælestis metendæ.*

CAPVT XXIX.

*Cur non solum bonos, sed etiam malos sine
honorari Deus?*

I.

Honos honoribus afficiendos esse, omnes leges iubent, omnes historiae clamant, ipsa ratio & natura suggerit. De legibus id constat ex dictis supra. Diuina enim leges sunt: *Honora patrem tuam, & matrem tuam. Honora per senem senem.*

Exod. 20. 12.

Leuit. 19. 32.

1. Tim. 5. 3.